

U Z E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a členov senátu JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na **neverejnom zasadnutí dňa 14. marca 2017** v Bratislave, v trestnej veci **obžalovaného M. S.** pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., vedenej na v sťažnostnom konaní pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 6 Tos 1/2017, **o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie trestnej veci**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. S. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6 Tos 1/2017, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresný súd Rožňava (ďalej len okresný súd alebo prvostupňový súd) bola 28. októbra 2016 podaná obžaloba na obvineného M. S. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorá bola ešte toho istého dňa elektronicky pridelená sudcovi JUDr. Jánovi Gallovi. Tento sudca v procesnom postavení ako samosudca 14. novembra 2016 určil hlavné pojednávanie na deň 7. decembra 2016, na ktorom zistil, že iba u obžalovaného nie je zachovaná lehota v trvaní 5-tich pracovných dní na prípravu obhajoby, a preto hlavné pojednávanie odročil na 21. decembra 2016. Po odročení pojednávania obžalovaný samosudcovi predložil námietku zaujatosti jeho osoby zo 7. decembra 2016, o ktorej tento samosudca rozhodol uznesením z 8. decembra 2016, sp. zn. 1 T 133/2016, tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por., nie je predpojatý a vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného M. S. vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 1 T 133/2016.

Proti tomuto uzneseniu obžalovaný 8. a 19. decembra 2016 podal sťažnosť, v ktorej vytýka samosudcovi, že otvoril hlavné pojednávanie 7. decembra 2016, hoci u neho nebola zachovaná zákonom ustanovená lehota 5-tich dní. Následne podal námietku zaujatosti, ktorú

samosudca nezaprotokoloval a odročil hlavné pojednávanie na 30. decembra 2016, hoci tým nedodržel zákon, čo u neho vzbudzuje dôvodnú obavu v spravodlivý proces. Žiada, aby Krajský súd v Košiciach rozhodol o jeho sťažnosti.

Obžalovaný 23. decembra 2016 podal námietku zaujatosti aj všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach, čo odôvodnil tým, že samosudca JUDr. Ján Gallo je v rodinnom príbuzenstve s niektorým predsedom senátu Krajského súdu v Košiciach a jeho sťažnosť z dôvodu kolegiality nekompromisne zamietnu. Žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o jeho podnete – námietke nestranné rozhodol.

Na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len krajský súd alebo sťažnostný súd) bola táto vec 5. januára 2017 elektronicky pridelená do senátu 6 To pod sp. zn. 6 Tos 1/2017, kde je podľa Rozvrhu práce na rok 2017 predsedom senátu JUDr. Marek Dudík.

K námietke zaujatosti sudcov sťažnostného súdu sa vyjadrili 13-ti sudcovia Krajského súdu v Košiciach zhodne v tom smere, že sa necítia byť zaujatí v tejto veci a niektorí z nich uviedli aj to, že nemajú vzťah k veci, resp. k obžalovanému alebo k účastníkom tohto konania.

Spis so sťažnosťou obžalovaného bol nadriadenému súdu predložený 24. februára 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo nadriadený súd) na neverejnom zasadnutí preskúmal predložený návrh obžalovaného M.. S. na podklade trestného spisu a zistil, že námietku zaujatosti podanú proti všetkým sudcom krajského súdu je treba posudzovať ako návrh na odňatie a prikázanie veci (delegácia), ktorý však nespĺňa podmienku uvedenú v § 23 ods. 1 Tr. por.

Z predloženej spisu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1 T 133/2016, je zrejmé, že tento prvostupňový súd vo veci už začal konať. Hlavné pojednávanie sa nevykonalo iba z dôvodu nezachovania lehoty 5-tich pracovných dní u obžalovaného, ktorý následne vzniesol proti zákonnému samosudcovi námietku zaujatosti z dôvodu nezákonného postupu a pre príbuzenský vzťah tohto samosudcu s poškodenou stranou, čo ale nijak nepodložil.

Rovnako tak vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom krajského súdu z dôvodu príbuzenského vzťahu samosudcu JUDr. Jána Galla s niektorým predsedom senátu krajského súdu a kolegiality sudcov sťažnostného súdu k samosudcovi. Uvedené tvrdenia nedoložil žiadnym dôkazom. Títo sudcovia vo vyjadreniach vylúčili akékoľvek vzťah s prejednávanou vecou alebo účastníkmi tejto veci.

Nie je vylúčené, že dôvodom na vznesenie námietky zaujatosti zo strany obžalovaného bolo aj upozornenie samosudcu na možnosť prísnejšieho kvalifikačného posúdenia žalovaného skutku uvedeného v obžalobe na hlavnom pojednávaní 7. decembra 2016.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Účelom práva priznaného podľa tohto ustanovenia je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc vo veci konať, a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný. Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce.** Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. **O návrhu procesnej strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.**

Existujúca súdna prax námietku zaujatosti vznesenú procesnou stranou proti všetkým sudcom toho ktorého súdu, v tomto prípade proti sudcom krajského súdu, považuje za návrh na odňatie veci a jej prikázanie inému súdu (delegácia) v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný M. S. vo svojej námietke, okrem svojho písomného tvrdenia neuviedol žiadny dôležitý dôvod – dôkaz na vylúčenie, čo i len jedného zákonného sudcu krajského súdu. Naopak v námietke obžalovaný iba všeobecne uvádza, že všetci sudcovia Krajského súdu v Košiciach sú zaujatí pre údajný príbuzenský vzťah niektorého krajského predsedu

senátu so samosudcom prvostupňového súdu a možnú kolegialitu krajských sudcov vo vzťahu k namietanému samosudcovi.

Najvyšší súd pritom z predloženého spisu nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by dôležitý dôvod v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. napĺňala a odôvodňovala tzv. delegáciu vecí. Nevyplýva z neho žiadna konkrétna skutočnosť, ktorá by rodinné spojenie namietaného okresného samosudcu s niektorým predsedom odvolacieho senátu, resp. kolegialitu v rozhodovacej činnosti medzi týmito sudcami a samosudcom, čo i len v náznakoch potvrdzovala. Naopak z písomných vyjadrení sudcov tohto krajského súdu, bez akýchkoľvek podozrení jednoznačne vyplýva, že sa v tejto veci necítia zaujatí.

Za toho stavu nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie vecí Krajskému súdu v Košiciach a jej prikázanie inému vecne príslušnému krajskému súdu. Navyše najvyšší súd z doposiaľ nepreukázaných námietok zaujatosti sudcov vyvodil záver, že obžalovaný týmito podaniami spôsobuje neodôvodnené prietahy v konaní, čím sa snaží oddialiť ukončenie jeho trestnej veci v primeranej lehote.

Námietku zaujatosti totiž vzniesol v rozpore so zákonom, nakoľko takáto námietka môže byť úspešná iba za situácie, ak sudca má preukázateľne vzťah k veci, osobám, ktorých sa vec týka alebo procesným stranám. O námietke zaujatosti vznesenej pre procesný postup sudcu alebo pre jeho rozhodnutie vo veci samej sa nekoná (§ 31 ods. 1, ods. 6 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe týchto zistení a úvah rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. marca 2017

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval sudca JUDr. Viliam Dohňanský
Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová